

NIEUWSBRIEF MEI 2013

Het vierde schooljaar gaat van start!

Op 21 april, wanneer Nepal net Nieuwjaar heeft gevierd, gaat ook het nieuwe schooljaar van start. Voor Sathiko Sath betekent het dat onze kinderen met frisse energie de Little Angels' School binnenstappen. Voor het bestuur van SkS tekenen zich in dit nieuwe schooljaar een paar fikse uitdagingen af. Een stichting starten is één ding, maar haar stevig en bloeiend houden is punt twee. En dat is toch wat we willen: Sathiko Sath consolideren.

Onze plannen voor 2013:

- Voorlopig gaan we geen nieuwe kinderen inloten. Zo kunnen we onze financiële armslag vergroten, zodat de huidige SkS-kinderen (en hun ouders) zich geen zorgen hoeven maken over de toekomst van hun opleiding, ondanks de wereldwijde economische crisis.
- Om die financiële zekerheid te kunnen garanderen, moeten we blijven zoeken naar fondsen en sponsors die begrijpen dat onderwijs de sleutel is om uit de armoede te komen en die daar ook in willen investeren.
- We gaan ons opnieuw buigen over de vraag: Hoe krijgen we meer naamsbekendheid, ook buiten de wereld van bergsporters en trekkers in de Himalaya?
- Sathiko Sath is ANBI-gecertificeerd. Maar: kunnen we misschien nog beter aan de voorwaarden voldoen, zodat we nog aantrekkelijker zijn voor sponsors? En, met diezelfde gedachte in het achterhoofd, is het een goed idee om ook een CBF-keurmerk aan te vragen? Lees meer hierover verderop in deze nieuwsbrief.
- In Nepal zijn talloze NGO's actief, waaronder heel veel Nederlandse. Al vóór de oprichting van Sathiko Sath hebben we onderzocht of we zouden kunnen samenwerken met andere stichtingen die zich richten op onderwijs. Toen bleken de inspanningen van de meeste van die stichtingen vooral te liggen bij gebouwen, inrichting en lesmateriaal (en daar is zeker niets mis mee!), terwijl wij ons nadrukkelijk op de kwaliteit van het onderwijs zelf richten. De wens tot samenwerken is iets wat ons blijft bezighouden. Hoe kunnen we dit aanpakken?
- We streven ernaar onze kinderen zo goed mogelijk contact te laten houden met hun familie en met het dorp waar ze vandaan komen. Eigenlijk zou het veel beter zijn als ze pas op wat oudere leeftijd naar Kathmandu zouden hoeven komen om te studeren. Dat is echter geen optie zolang het onderwijs in de bergschooltjes erbarmelijk blijft (overigens net als op veel overheids- en

privéscholen in de stad). Kunnen we daar iets aan doen? Met al deze vragen en vaststellingen in het achterhoofd, is het Nederlandse bestuur aan de slag gegaan. Op zaterdag 19 januari was er een lange, stevige bestuursvergadering, waaruit de nodige besluiten en contouren van plannen zijn voortgekomen.

Één kind minder, twee erbij

In de nieuwsbrief van december 2012 vertelden we over Lakpa Sherpa, de jongen die 'in contact staat met de goden'. Nadat hij drie maanden onder de hoede van een sjamaan had geleefd, vlak bij zijn geboortedorp in Sherpaland, kwam Lakpa terug naar het Sathiko Sath-huis en ging hij weer naar school. Er lag wel een afspraak: wanneer hij weer een 'toeval' zou krijgen, moest hij naar huis. Al na een paar weken ging het mis. Jammer, want Lakpa was best een goede leerling. Maar blijkbaar ligt zijn toekomst in het sjamanisme. En dat kan zeker ook een goed leven zijn.

Met zijn vader was afgesproken dat Lakpa's zusje de plek van haar broer kon innemen in het huis en op school, mocht de jongen onverhoopt terug moeten naar zijn dorp. De ouders van het meisje durfden het echter niet aan. Sathiko Sath had dus één kind minder.

Maar...

Eveneens in Sherpaland woont de 'oudste' gids van HT Wandelreizen, Nawang Sherpa. Al jaren verzet hij een hoop werk om het schooltje in zijn dorp draaiende te houden. Dat is niet eenvoudig. Want wie wil er nu onderwijzer zijn in zo'n verafgelegen gebied? Nawang heeft nog één kind thuis, een dochtertje. Voor haar wenst hij meer ontplooiingskansen, een betere toekomst. Maar hoe krijg je dat voor elkaar als je maar twee à drie maanden per jaar geld kunt verdienen? Het Nepalese bestuur besloot, gezien Nawangs inzet en zijn leeftijd, dat hij zijn dochtertje zonder inloting kon onderbrengen bij Sathiko Sath. Inmiddels heeft zij met goed gevolg de toelatingstest voor de LAS afgelegd.

En er was nóg een bijzonder geval. Een chemisch ingenieur die lid is van de Rotary Club Jawalakhel, heeft een drager in dienst om in de berggebieden watermonsters op te halen voor onderzoek. Deze drager heeft een zontje van 7 jaar. Hij hoorde van de ingenieur over SkS en had maar één wens: zijn kind via SkS laten studeren. Het Nepalese bestuur heeft, met onze instemming, besloten dat het kan. De Rotary Club Jawalakhel doet ongelofelijk veel om SkS bekendheid te geven in Nepal, is buitengewoon genereus en houdt toezicht op het reilen en zeilen van de huizen. Ze nemen die taak zeer serieus. Bovendien vertegenwoordigt Jawalakhel de Nepalese maatschappij en voorziet ons in die zin van zeer waardevolle adviezen. Door dit kind toe te laten, konden wij iets wezenlijks terugdoen. Bovendien past het in ons plan om geleidelijk ook kinderen van buiten de groep van HT-medewerkers toe te laten. Ook dit kind is geslaagd voor de toelatingstest van de LAS.

En zo gaan we het nieuwe schooljaar in met 53 kinderen!

Fondsen werven

Via een van de ambassadeurs heeft het bestuur kennisgemaakt met Henk Kroeze, een expert in fondsenwerving. Hij werkt vanuit de Sesam Academie en vraagt voor zijn ondersteuning alleen een onkostenvergoeding.

Het eerste contact was begin februari. Sindsdien heeft Henk zich uitvoerig georiënteerd en is hij begonnen stap voor stap een strategie voor de fondsenwerving uit te zetten. Hij kan een goede ondersteuning zijn voor het bestuur en voor onze ambassadeurs, die de stichting op allerlei manieren onder de aandacht proberen te brengen. Henk komt voor ons dus als geroepen.

Wordt vervolgd.

ANBI en CBF

Een mailtje bracht ons op het spoor van Jan de Beer, oud-medewerker van de Belastingdienst. Onder zijn leiding is een controlesysteem op de ANBI's gerealiseerd. ANBI staat voor Algemeen Nut Beogende Instellingen. Giften aan stichtingen met een ANBI-certificaat zijn fiscaal aftrekbaar. Sathiko Sath heeft zo'n certificaat. Nu Jan de Beer met pensioen is, biedt hij stichtingen tegen een minimale vergoeding zijn expertise aan. Ook met hem hadden we in februari een onderhoud. Op grond van statuten, jaarrekeningen, beleidsplan, website en nieuwsbrieven heeft hij onze stichting doorgelicht. Volgens hem zijn we zeer transparant. Maar hij signaleerde ook punten die voor verbetering vatbaar waren. Zo moet ons meer algemene beleidsplan elk jaar worden uitgebreid met een jaarplan. Omdat er voor stichtingen momenteel wat nieuwe wetten en regels in de maak zijn of al gelden, is een statutenwijziging gewenst. Dit gebeurt half april. Aan het geactualiseerde beleidsplan wordt gewerkt.

Voor zover wij dat nu kunnen inschatten, heeft een keurmerk van het Centraal Bureau Fondsenwerving

(CBF) geen toegevoegde waarde voor een kleine stichting, zeker niet wanneer die stichting zich transparant opstelt naar de buitenwereld.

Zoeken naar samenwerking

Drie Rotary Clubs in Kathmandu, waaronder 'onze' Jawalakhel, hebben het plan opgevat om in het kader van een wereldwijde actie van de Rotary voor meer en beter onderwijs, schooltjes in twee berggebieden onder hun hoede te nemen. Zij werken momenteel aan een stevig plan van aanpak, in samenwerking met de LAS. Ook SkS is gevraagd om ondersteuning. Een dergelijke actie sluit naadloos aan bij wat SkS zelf al langer in gedachten had.

Een van de berggebieden die de Rotary Clubs op het oog hebben, is wat wij gemakshalve Sherpaland noemen, het gebied waar ook het schooltje van Nawang Sherpa staat. Dit schooltje wordt ondersteund door een kleine NGO uit Nederland en wij hebben contact gezocht met de oprichtster daarvan, Henriëtte Nieuwenhuizen. Telefonisch contact is al gelegd en dat zal binnenkort in levenden lijve worden voortgezet. Beide partijen streven naar samenwerking. Op deze manier vangen we twee vliegen in één klap: steun voor een bergschool en samenwerking met een verwante NGO. Wordt eveneens vervolgd!

Kort nieuws

Een kleine basisschool uit Hoogezand, de Gerardus Majella, heeft Sathiko Sath gesteund met de opbrengst van haar Vastenactie. Op uitnodiging van de school vertelde bestuurslid Frans van Meerwijk in maart aan de hand van een PowerPointpresentatie verschillende klassen over Nepal en Sathiko Sath. Hij was verrast door de vele enthousiaste vragen van de kinderen. Het SkS-logo en het verhaal over de vier vrienden dat daarbij hoort, vielen bij de kinderen zeer in de smaak. Het sluit mooi aan bij het motto van de school: 'Door kinderen, voor kinderen'. Met een sponsorloop en het inleveren van lege statiegeldflessen hebben de kinderen een bedrag van bijna € 600 bijeengebracht. Een bundel mooie tekeningen, door de leerlingen gemaakt naar aanleiding van de presentatie, zal zeker zijn weg vinden naar de beide Sathiko Sath-huizen in Kathmandu.

Een HT-reiziger, Annette, kreeg gedaan dat de personeelsvereniging van haar werk € 500 aan Sathiko Sath schonk. Ieder jaar kiezen zij een goed doel en dit jaar vielen wij in de prijzen. Geweldige actie, Annette!

Onze vernieuwde brochure is klaar en is heel mooi geworden. Dit was onmogelijk geweest zonder de hulp en het geduld van twee bevlogen vrijwilligers, onze redactioneel medewerkster Marie-José Spreuwenberg en onze webmaster en ontwerpster Olga Lundgren. De brochure is gratis gedrukt bij de firma Zalsman in Groningen. Dank aan allen!

Op de valreep ontvingen we een erg goed bericht. De Stichting van Leek (Groningen) heeft voor dit jaar aan SkS een bedrag van € 7.000 toegekend waarmee de kosten van onderwijs en verblijf van zeven kinderen worden gedekt. De DITO Foundation heeft naast de jaarlijkse bijdrage van deze stichting een bedrag van € 5.000 beschikbaar gesteld om het terrein achter het Sathiko Sathhuis geschikt te maken als speelterrein en voor de aanschaf van speel- en sporttoestellen. Dank aan allen die zich inzetten voor deze sponsoring!

Onze jaarrekening 2012 komt er zo snel mogelijk aan. Ook dit is vrijwilligerswerk. Dank je wel, Henk Dillen.

Meedoen?

Word jij ook gegrepen door de droom en de daad van Sathiko Sath? Wil je een lezing organiseren, een sponsorloop of een rommelmarkt, donateurs werven in je eigen vriendenkring? Aarzel niet om SkS te mailen of te bellen. We brengen je dan eventueel in contact met een van onze ambassadeurs of met een lid van het bestuur. Zij helpen je verder.

Doe mee!

*Want dat is Sathiko Sath:
vrienden samen voor vrienden!*

Natuurlijk blijft ook iedere financiële bijdrage welkom. Wil je ons graag langer achtereen steunen, overweeg dan eens een meerjarige gift in de vorm van een altijd voor 100% aftrekbare lijfrenteschening. Zie voor meer informatie hierover onze website: www.sathikosath.nl.

Communicatie in Nepal

Zoals de meeste lezers inmiddels wel weten, eten alle kinderen, jongens én meisjes, samen in het jongenshuis. Toen we in november in Kathmandu waren, betoogde zorgvader Ratna Kaji dat dit zo niet langer kon. Het was voor de meisjes te zwaar om 's avonds van het ene naar het andere huis te lopen. Wij begrepen daar niets van; de afstand tussen de twee huizen is nog geen twee minuten. Bovendien vinden we het samen eten erg belangrijk. Het bevordert de sfeer en de communicatie tussen beide huizen. We gaven ook aan dat twee kookploegen – want dat zou de consequentie zijn van apart eten – de kosten aanzienlijk zouden doen stijgen. We weten intussen dat Nepalezen houden van veel personeel, dat dan – in onze ogen – eigenlijk niet zoveel doet. Na lang doorvragen kwam het eigenlijke probleem boven tafel: de winter stond voor de deur en zeker voor het avondeten was het voor de meisjes te koud om naar het jongenshuis te lopen. Want wat bleek? Veel meisjes beschikten niet over een warme jas. Die zit niet bij het schooluniform en de meeste ouders kunnen zo'n jas niet betalen. Toen dat eenmaal duidelijk was, kon het probleem eenvoudig worden opgelost. Warme jassen zijn aanzienlijk goedkoper dan twee kookploegen.

De kinderen helpen met het opruimen van zwerfafval

Zwerfafval

Het buurtcomité heeft steeds plannen om de sfeer en de samenhang in de wijk te verbeteren, maar die worden lang niet altijd uitgevoerd. Een van die plannetjes in het voorjaar van 2012 was het opruimen van zwerfafval in de omgeving. Alle kinderen zouden dat samen kunnen doen. Goed voor het milieubewustzijn én voor de integratie van de kinderen. Het leek ons een geweldig idee. In november vroegen we hoe die grote schoonmaak verlopen was. Helemaal niet meer aan gedacht! Het plan kwam weer op de rol. Wie schetst onze verbazing toen we in januari een serie foto's kregen toegestuurd van vrolijke kinderen gewapend met witte handschoenen en vuilniszakken. De buurt werd opgeruimd! Het was een groot succes op alle fronten.